

[I. A. Hansen.]

somhed. Det ærede Medlem sagde: Jeg er vel forsynet med Materiale. Det ærede Medlem eiterede en Udtalelse af den belgiske Socialdemokrat Brouckère, hvori denne lykønsker Danmark paa den isole-rede Afrustnings Vej. Det ærede Medlem fortalte, at han havde lignende Udtalelser i sit Kartotek fra andre berømte fremmede Socialdemokrater, fra Renaudel i Frankrig, fra selvste Mac Donald i England. Jeg er, sagde det ærede Medlem, vel forsynet med Materiale.

Jeg tvivler ikke om det. Det ærede Medlem repræsenterer jo i dette Ting selve Partiets livsalige Katekismus, Kartoteket, Partiagitationens Teknik; han har vistnok i sit Kartotek mangfoldige Udtalelser fra Partifæller i andre Lande. Men hvad jeg gerne vil vide, er, om det ærede Medlem tilfældigvis ogsaa skulde være i Besiddelse af en Udtalelse fra en ledende Socialdemokrat i et fremmed Land, som anbefaler *sit eget* Land at følge Danmarks Eksempel og gaa til isoleret Afrustning i dette Øjeblik (*Statsministeren* [Stauning]: Talrige!). Ja, det forekommer mig, at det er det, som har Interesse i denne Forbindelse, om det ærede Medlem i Mappen har en Udtalelse, hvori en Socialdemokrat fra et fremmed Land anbefaler *sit eget* Land — vel at mærke en Socialdemokrat i en ledende Stilling, der kan sammenlignes med de Stillinger, de ærede Socialdemokrater, som sidder dernede paa Bænkene, har — at gaa til isoleret Afrustning.

Gør Brouckère det, gør Renaudel det, gør Mac Donald det, gør Per Albin Hansson det? Nej, det gør de ikke. Danmarks isolerede Afrustning — ja, bevares, naar Danmark endelig vil. Men deres eget Land — nej, saa er de ikke hjemme i Øjeblikket.

Sagen er, at ethvert Lands Politikere bærer Ansvaret for deres eget Land. Danske Politikere, ogsaa danske Socialdemokrater, bærer Ansvaret for Danmarks Politik, og den socialdemokratiske danske Regering har ved Fremsættelsen af dette Lovforslag paataget sig et Ansvar for et Eksperiment, som deres ledende Partifæller i andre Lande foreløbig er vejet tilbage for.

Jeg kommer nu til de højtærede Ministerne. Medens det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen som Ordfører for det radikale Venstre gav Udtryk for en vis Forhandlingsvillighed overfor os, kan dette egentlig ikke siges om den højtærede

Forsvarsminister. Han stod, forekommer det mig, nærmest og ragede rundt i den Skærvedyngge, han, som jeg bemærkede forleden Dag, har fundet det rimeligt at slænge hen paa Vejen til Forstaaelse; men han gav ikke noget Bidrag til at faa en Forhandling i Gang med den Side, der repræsenteres af vort Parti.

Ministeren sagde, at han var villig til Forhandling, parat til Forhandling, men han tilføjede, at han tryglede ikke om en Forhandling. Hvem forlanger det? Ingen. En Forhandling mellem den ansvarlige Regering og andre Partier i denne Sal er en Selvfølgelighed, som man ikke trygler om fra den ene Side. Det, vi spørger om, er, om Regeringen i Alvor vil forhandle.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at da Venstre havde Magten, var det ikke til at komme i Forhandling med, det havde ikke tilbudt Samarbejde med hans Parti, det søgte stadig Samarbejde til højre, aldrig til venstre. Det er nu ikke nogen rigtig Fremstilling. De Militærforslag, der blev fremsat af den forrige Regering, blev udtrykkeligt forelagt med Opfordring til og Tilbud om Samarbejde til begge Sider. Naar vi ikke kom i Samarbejde med det radikale Venstre og Socialdemokratiet om disse Forslag, laa det udelukkende i, at de to ærede Partier ikke vilde forhandle; vi var henvist til at forhandle med den Side, som tilbød os Forhandling og gik ind til Forhandling med os.

Slutningen af den højtærede Forsvarsministers Tale var en Hyldest til Idealerne. Han stillede sig selv i et Slags Modsætningsforhold til sin Partifælle, Oberstløjtnant Holten-Nielsen, om hvem han sagde, at denne ikke, saaledes som den højtærede Forsvarsminister, havde Ungdomsidealer at kæmpe for. Den højtærede Forsvarsminister talte med megen Patos om denne sin lange Kamp for sine Ungdomsidealer.

Under denne Omtale tilføjede Ministeren den Bemærkning: Jeg kan min Krigshistorie. Det skulde man ikke tro, thi i samme Aandedræt fortæller den højtærede Forsvarsminister om, hvorledes han i Begyndelsen af Firserne stod Side om Side med J. C. Christensen i Kampen mod Militarismen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Forsvarsminister: Hvor stod J. C. Christensen og han Side om Side i Begyndelsen af Firserne? De stod ingen Steder. (*Jønson: Jo!*). Nej, J. C. Christensen blev valgt ind i Rigsdagen i 1890 som en fuldkommen ukendt Mand, ikke kendt andre Steder end i sin egen Valgkreds, og den højtærede Forsvarsminister